

Täysin odottamaton teko

"[V]aikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet." (Jes. 53:5.)

Avaintekstit:

Jes. 50:4-10;
Jes. 52:13-53:12;
Jes. 53:3-9;
Jes. 53:10-12.

Kiinalainen kristitty Lough Fook tunsi suurta myötätuntoa niitä maanmiehiään kohtaan, jotka olivat joutuneet orjiksi etelä-amerikkalaisille kaivoksille. Hän halusi tarjota heille evankeliumin toivon, mutta miten hän saisi heihin yhteyden? Hänen ratkaisunsa oli myydä itsensä viideksi vuodeksi orjaksi. Hänet siirrettiin Demeraraan, jossa hän raatoi kaivoksilla ja kertoi kanssatyöntekijöilleen Jeesuksesta.

Lough Fook kuoli, mutta sitä ennen 200 ihmistä ehti vapautua toivottomuudesta ottamalla vastaan Jeesuksen Pelastajanaan.

Uskomatonta itsensä uhraamista toisten hyväksi! Millainen esimerkki!

Tekemällä täysin odottamattoman teon, nöyrästi ottamalla "orjan muodon" (Fil. 2:7), Jeesuskin onnistui tavoittamaan tavoittamattomat – sinut ja minut ja koko maailman, joka on eksyksissä ja vajonnut syvälle synnin syövereihin.

Tällä viikolla näemme, miten tästä uskomattomasta tapahtumasta ennustettiin satoja vuosia ennen sen toteutumista.

6.3. Kansainvälinen naisten rukouspäivä
8.–29.3. Nykyaika-lehden kevätnumeron myyntikampanja
Tämä tutkistelu on sapatiksi 6.3.2021

KOETTELEVA TOTUUS

(JES. 50:4-10)

Jos Jesajan tarkoitus olisi ollut välittää vain tietoa, hän olisi esittänyt Messiasta koskevat yksityiskohdat yhdellä kertaa. Opettaakseen, suostutellakseen ja johtaakseen yleisönä kohtaamaan Herran palvelijan, Jesaja kuitenkin avaa Jumalan sanaa askel askeleelta siten, että jokainen näkökohta voidaan käsittää suhteessa koko kuvaan.

Lue Jes. 50:4-10. Tee tiivistelmä jakeiden sanomasta. Miten Jeesus näkyy niissä?

Jes. 49:7 meille kerrotaan, että Jumalan palvelija on halveksittu, inhottu ja "itsevaltiaitten orja", mutta että kuninkaat "nousevat osoittamaan kunnioitusta, ruhtinaat heittäytyvät maahan" hänen edessään. Luvussa 50 laakso on syvempi lempeälle opettajalle, jonka sanat rohkaisevat uupunutta (Jes. 50:4). Tie syyttömäksi osoittamiseen kulkee fyysisen pahoinpitelyn kautta (Jes. 50:6).

Pahoinpitely kuulostaa pahalta meistä, jotka elämme nykyajan länsimaisessa kulttuurissa, mutta muinaisessa Lähi-idässä kunnia oli elämän ja kuoleman kysymys. Jos joku loukasi ja kohteli jotakuta väärin, hänellä oli parasta olla hyvät turvajärjestelyt, sillä jos uhri ja hänen sukunsa saisivat tilaisuuden, he totisesti kostaisivat vääryydet.

Kuningas Daavid hyökkäsi Ammonin maahan ja kukisti sen (2. Sam. 10:1-12) vain siksi, että maan kuningas oli ajatanut Daavidin lähettäjiltä puolet parrasta ja leikkauttanut heidän vaatteistaan puolet pois (2. Sam. 10:4). Jes. 50. luvussa ihmiset kuitenkin lyövät palvelijaa ja kipua tuottaen repivät hänen partansa ja sylkevät hänen päälleen. Maailmanlaajuiseen, jopa maailmankaikkeuden laajuiseen selkkauksen tästä tekee se, että uhrina on kuninkaiden Kuninkaan lähettiläs. Jos vertaat Jes. 9:5, 6 ja Jes. 11:1-16 muihin palvelijasta kertoviin teksteihin, huomaat, että tuo palvelija on Kuningas, voimallinen Vapauttaja. Jostakin käsittämättömästä syystä hän ei silti pelasta itseään. Tämä oli niin outoa, etteivät ihmiset voineet uskoa sitä. Ristin juurella johtajat pilkkasivat Jeesusta: "Muita hän on kyllä auttanut - auttakoon nyt itseään, jos hän kerran on Messias, Jumalan valittu." (Luuk. 23:35); "tulkkoon nyt ristiltä alas! Silloin me uskomme häneen." (Matt. 27:42).

Kirjoita ylös ne hengelliset periaatteet, joita Jes. 50:4-10 kuvaa ja joita meidän pitäisi soveltaa itseemme. Millä alueilla löydät parannettavaa?

KÄRSIVÄ HERRAN PALVELIJA

**(JES. 52:13-
53:12)**

Jes. 52:13-53:12 on runo kärsivästä Herran palvelijasta. Se vahvistaa Jesajan maineen ”evankeliumin profeettana”. Tämä runo evankeliumista kohoaa korkealle muun kirjallisuuden yläpuolelle. Vaikkakin lyhyt, sen jokainen lauseke on täynnä syvällistä merkitystä. Runo paljastaa sen suunnitelman syvällisyyden, jolla Jumala etsii ja pelastaa syntisiä.

Jesaja on valmistanut kuulijakuntaansa edeten Messiaasteemassaan vähitellen. Messiaan maanpäällisen elämän kulkua seuraten profeetta aloitti hänen hedelmöitymisestään ja syntymästään (Jes. 7:14), esitteli hänet sitten jumalallisena Daavidin sukulinjan kuninkaana (Jes. 9:5, 6), selvensi vielä hänen ennallistavaa työtään Israelin hyväksi (Jes. 11:1-16) ja hänen tehtävänsä vapauttaa ihmiset epäoikeudenmukaisuuden ja kärsimyksen kahleista (Jes. 42:1-7). Vasta sitten Jesaja paljastaa, että Messiaan elämään kuuluu vielä tragedia ennen Messiaan kunniaan nostamista (Jes. 49:1-12; Jes. 50:6-10).

Mitä yllä mainitut raamatunkohdat valmistavat meitä siihen, mitä saamme lukea luvuissa 52 ja 53?

Jes. 52:13-53:1 esittelee runon: palvelija menestyy ja hänet korotetaan, mutta hänen ulkomuotonsa runnotaan niin, ettei häntä voi tunnistaa.

Jes. 53:2, 3 alkaa kuvaus palvelijan tiestä alas hänen alkuperäisestä tilastaan ja tunnistettavasta muodostaan siihen kärsimyksen alhoon, jossa hänet hylätään. Jes. 53:4-6 selittää, että hänen kärsimyksensä on todellisuudessa meidän rangaistuksemme, jonka hän kantoi. Jes. 53:7-9 kuvaa, miten viaton palvelija laskeutuu alas haudataan asti.

Jes. 53:10-12 kertoo, miten palvelija kohoaa vastaanottaan palkinnon, josta kerrottiin jo runon alussa (Jes. 52:13). Tähän vielä lisätään, että hänen uhrinsa toisten pelastamiseksi on Jumalan tahto.

Vertaa runoa Fil. 2:5-11 tekstiin. Jeesus kuvataan ensin Jumalan muotoiseksi. Sitten hän laskeutuu alas tyhjentäen itsensä ja ottaen ihmisen muodon sekä kuolee ristillä. Sen tähden Jumala korottaa hänet kaikkea muuta ylemmäksi, jotta kaikki tunnistaisivat hänet Herraksi (vrt. Jes. 49:7).

Lue Jes. 52:13-53:12. Mitä Jeesus on runon mukaan tehnyt hyväksemme? Mitä nuo teot merkitsevät meille?

**KUKA
USKOO?**

**(JES. 52:13-
53:12)**

Jes. 52:13 kerrotaan Jumalan palvelijasta korkeana, ylhäisenä ja suurena. Yhtäkkiä, ilman varoitusta, seuraava jae kuvaa palvelijan ulkomuodon niin runnelluksi, että häntä tuskin enää tunnistaa ihmiseksi. Uusi testamentti kertoo, miten Jeesuksen ulkomuotoa turmeltiin: häntä ruoskittiin, hänelle pantiin orjantappurakruunu, hänet ristiinnaulittiin ja ennen kaikkea hänet pantiin kantamaan koko ihmiskunnan synnit. Synnin ei koskaan ollut tarkoitus olla luonnollista ihmisille; sen kantaminen sai Ihmisen Pojan näyttämään epäinhimilliseltä.

Vertaa tätä kertomukseen Jobista, joka yhtäkkiä syöstiin asemastaan rikkaana, kunnioitettuna ja vaikutusvaltaisena miehenä sääliäväksi hylkiöksi, joka istui tuhkan keskellä maassa ja kaapi kipeitä paiseitaan saviruukun sirulla (Job 1, 2). Ero oli niin suuri, etteivät edes Jobin ystävät ensin tunnustaneet häntä (Job 2:12). Kysymys kuuluu: Miksi Job kärsii? Miksi Jumalan Messiaan on kärsittävä? Kumpikaan heistä ei ansaitse kohtaloaan. Molemmat ovat viattomia. Miksi siis tämä kärsimys?

Lue Jes. 52:13-53:12. Kirjoita ylös kaikki kohdat, joissa nousee esiin teema siitä, miten viaton kärsii syllisten puolesta. Mikä on tässä keskeisin sanoma meille?

Katso kysymyksiä, jotka Jes. 53:1 esittää. Kysymykset korostavat sitä, miten suuri haaste on uskoa sitä, mikä vaikuttaa käsittämättömältä (vrt. Joh. 12:37-41) ja varoittavat istumaan alas loppukertomuksen ajaksi. Kysymyksiin sisältyy kuitenkin myös vetoisuus. Ne antavat ymmärtää, että Herran käsivarren voima ja pelastus (vrt. Jes. 52:10) paljastuu niille, jotka uskovat tähän todistukseen. Haluatko kokea Jumalan pelastavan voiman? Usko sitten tämä todistus.

Lue tarkasti Jes. 53:6. Mikä on jakeen erityinen sanoma? Mitä teksti puhuu sinulle henkilökohtaisesti? Miten se antaa sinulle toivoa menneistä synneistäsi ja epäonnistumisistasi huolimatta?

TAVOITTA-MATTOMIA OLEMME ME!

(JES. 53:3-9)

Kuin vähäinen verso, ilman arvoa, halveksittu (Jes. 53:2, 3) – tällaiselta näyttää kärsivä palvelija. Jesaja on kuljettanut meitä palvelijan viattoman nuoruuden läpi nyt tämän syöverin partaalle. Vaikka meillä on taustatietoa, emme ole valmistautuneet hyväksymään palvelijan kohtaloa. Vaalimme lasta, joka on syntynyt meille, Rauhan Ruhtinasta. Toiset halveksivat häntä, mutta me *tiedämme*, kuka hän *todella* on.

Joku on sanonut: ”Olemme kohdanneet vihollisen, ja se olemme me itse.” Palvelija ei ole ensimmäinen, jota halveksitaan, joka hylätään ja joka kärsii. Daavid koki saman paelessaan poikaansa Absalomia (2. Sam. 15:30). Herran palvelijan kärsimys ei ole kuitenkaan itse aiheutettua, ei seurausta omista synneistä. Eikä hän kärsi vain yhden puolesta, vaan ”Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen” (Jes. 53:6).

Rakkauden tähden Messias valitsi kärsimyksen. Tämä on se käsittämätön totuus: *Palvelija valitsee kärsimyksen tavoittaakseen tavoittamattomat, joita olemme me itse!*

Ymmärtämättömät luulevat Jumalan häntä lyövän (Jes. 53:4), kuten Jobin ystävät luulivat Jobin syntien olevan syynä hänen kärsimyksiinsä. Kuten opetuslapset kysyivät Jeesukselta: ”– kuka on tehnyt sen synnin, jonka vuoksi hän on syntynyt sokeana?” (Joh. 9:2), samoin ne, jotka näkivät Jeesuksen ristillä, olettivat pahinta. Eikö Mooseskin sanonut: ”– puuhun ripustettu on Jumalan kiroama.” (5. Moos. 21:23; vrt. 4. Moos. 25:4)?

Kuitenkin tämä oli Jumalan tahto (Jes. 53:10). Miksi? Koska ”Kristus on lunastanut meidät vapaiksi lain kirouksesta tulemalla itse kirotuksi meidän sijastamme” (Gal. 3:13). Koska Jumala ”siirsi [Kristukseen] kaikki meidän syntimme, jotta me hänessä saisimme Jumalan vanhurskauden” (2. Kor. 5:21).

”Miten kalliisti olemmekaan ostetut! Katsokaa ristiä ja sille ripustettua Uhria. Katselkaa käsiä, jotka ovat julmien naulojen lävistämät. Katselkaa hänen jalkojaan, jotka ovat nauloin kiinnitetyt puuhun. Kristus kantoi syntimme omassa ruumiissaan. Se kärsimys, se tuska on lunastuksemme hinta.” (3Ta 73.)

Koko maailman syntien paino lankesi Kristuksen päälle ristillä. Tällainen oli lunastuksemme hinta. Mitä se kertoo siitä, kuinka paha synti on? Mitä kertoo Jumalan rakkaudesta se, että hän suostui tähän, vaikka hinta oli niin kova?

KAIKEN MUUTTAVA HYVITYS- UHRI

(JES. 53:10-12)

Mitä tarkoittaa se, että palvelija ”antoi itsensä sovitusuhriksi” (Jes. 53:10)?

Heprean kielen sana viittaa ”syyllisyys-/vika-/hyvitysuhrin” (3. Moos. 5:14-26; 3. Moos. 7:1-7), jolla voitiin sovittaa tahallaan toisia kohtaan tehdyt vääryydet (3. Moos. 5:21, 22). Jesajakin mainitsee tällaiset synnit (Jes. 1-3; Jes. 10:1, 2; Jes. 58). Synnintekijän on myös korvattava vääryyttä kokeneelle se, minkä tämä on menettänyt, ja lisäksi maksettava hyvitystä ennen kuin menee uhraamaan uhrinsa, jonka kautta voi saada anteeksi Jumalalta (3. Moos. 5:23-26; vrt. Matt. 5:23, 24). Jos kyse on ollut huolimattomasta Jumalan omaisuuden väärinkäytöstä, korvaus kuuluu Jumalalle (3. Moos. 5:16).

Nyt ymmärrämme Jes. 40:2, jossa Jumala lohduttaa pakosiirtolaisuudessa olevaa kansaansa sanomalla, että he ovat maksaneet jo tarpeeksi korvausta synneistään.

Korvauksen lisäksi tarvitaan vielä uhri. Jesajan kirjan 53. luvussa kerrotaan tästä uhrista: pääsin sijaan Jumalan palvelija viedään teuraaksi kuin karitsa (Jes. 53:7) kansan puolesta, joka kulkee eksesissä (Jes. 53:6).

Vaikka palvelija ”syöstiin pois elävien maasta” (Jes. 53:8; vrt. Dan. 9:26), ja hänet tuhottiin täysin siinä uhrissa, josta syttyy meidän toivomme liekki, hän kuitenkin nousee kuolleista ja palaa maasta, josta ei ole paluuta, tullakseen korotetuksi ja nähdäkseen sukunsa jatkuvan ja elääkseen kauan (Jes. 53:10-12).

Lue seuraavat raamatunjakeet. Miten jokainen niistä heijastelee samaa perussanomaa kuin Jesajan kirjan 53. luku?

Ps. 32:1, 2 _____

Room. 5:8 _____

Gal. 2:16 _____

Fil. 3:9 _____

Hepr. 2:9 _____

1. Piet. 2:24 _____

Jos joku pyytäisi sinua tekemään lyhyen tiivistelmän Jes. 52:13-53:12 tekstistä, mitä kirjoittaisit?

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Kristus kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulla. – – Miten vakavaa synti onkaan, kun sen sovituksiksi ei riittänyt minkään luodun olennon uhri? Miten suuri onkaan synnin kirous, kun vain yksin Jumala pystyi sen näännyttämään loppuun? Kristuksen risti on todistuksena jokaiselle ihmiselle siitä, että synnin palkka on kuolema. – – Voi, kunpa ei olisi näitä vahvoja, lumoavia voimia, jotka pitävät moraalintuntoamme vallassansa ja varastavat kaiken huomiota Jumalan Hengen vaikutteilta?” (OHC 44.)

”Jumalan ainosyntyisen Pojan kuoleman oli tarkoitus osoittaa, miten yliverainen Jumalan hallintavallan laki on. Kristus kantoi maailman synnin syyllisyyden. Meidän riittävytemme perustuu ainoastaan Jumalan Pojan ihmiseksi tuloon ja kuolemaan. Hän pystyi kärsimään, koska Jumala kannatteli häntä. Hän saattoi kestää, koska hänessä ei ollut pienintäkään uskottomuuden tai synnin tahraa. Kristus voitti ihmisten puolesta kantaen synnin oikeutetun rangaistuksen. Hän takasi ihmisille ikuisen elämän tekemällä samalla lakinsa suureksi ja kunnioitettavaksi.” (1SM 302.)

Keskustelunaiheita:

1. Jes. 53:7-9 laskeutuu kuilun pohjalle kuvaten palvelijan kuoleman ja hautaamisen. Kuinka monet näiden jakeiden esittämät ajatukset toteutuivat Jeesuksen elämän loppuvaiheissa? Matt. 26:57-27:60; Mark. 14:53-15:46; Luuk. 22:54-23:53; Joh. 18:12-19:42.

2. Katso yllä olevaa jälkimmäistä Ellen G. Whiten lainausta, jossa hän sanoo Kristuksen kuoleman tehneen lain suureksi (vrt. Jes. 42:21). Mitä hän tarkoittaa tällä? Miten ymmärrämme Jeesuksen kuoleman olleen todiste lain jatkuvuudesta?